

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2010. évi június hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.530/2009/8. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést enyhítés, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - mindössze annyiban helyesbítette, hogy a vádlott helyesen hivatalos személy sérelmére elkövetett emberölés büntette és nem hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt van jelenleg előzetes letartóztatásban.

Az ekként helyesbített tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során felderítette és megvizsgálta a tényállás megfelelő megállapításához szükséges bizonyítékokat. A bizonyítékok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével számot adott ténymegállapításairól.

A vádlott ugyan a cselekmény elkövetését nem vitatta, azonban az eljárás különböző szakaszaiban magatartásának részleteivel kapcsolatban némileg eltérő vallomásokat terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlott vallomásait értékelve azt vizsgálta, hogy azok közül melyek hozhatók összefüggésbe az orvosszakértő megállapításaival. Így nem tévedett, amikor az objektív és megalapozott orvosszakértői vélemény alapján kizárta a véletlen baleset folytán történő sérülés bekövetkezésének lehetőségét, illetve elvetette az azt állító vádlotti védekezést. Megalapozottan foglalt állást a **sértett** vallomása vonatkozásában is, amikor azt az elkövetés konkrét körülményei - a szúrás ereje, iránya alapján - nem fogadta el.

A jogorvoslati kérelmekkel nem támadott, helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

- - - - -

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a jogos védelem kérdéskörében is:

Kétségtelen tény, hogy az elkövetésben szerepet játszott a sértettnek az elsőfokú bíróság által is kifogásolt magatartása. A vádlott előadásán nyugvó tényállás szerint azonban a sértett erőszakos fellépése - a sértett nyakának megragadása - már a szúrás leadása előtt befejeződött. A vádlott cselekménye ezért - az időbeli túllépés miatt - a jogos védelem körében már nem volt értékelhető.

A másodfokú bíróság nem osztotta a védelemnek erős felindulásban elkövetett emberölés büntetnének megállapítását célzó érveit.

Nem vitatható a vádlott cselekményének indulati jellege, azonban magatartásában a privilegizált eset megállapításához szükséges ismérvek nem voltak felismerhetőek. Az elkövetés körülményei - köztük a cselekmény után tanúsított vádlotti magatartás - sem utaltak a vádlottnak a szokványos indulaton túlmutató tudatszűkült állapotára. Nem állapítható meg az sem, hogy a vádlottat az említett

minősítést indokoltta tevő, cselekményével arányba állítható, különös méltánylást érdemlő sérelem érte volna.

A kifejtetteknek megfelelően az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette kísérletének és megalapozottan foglalt állást a szándék formájának kérdésében is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket helyesen és hiánytalanul tárta fel.

A helytállóan megállapított enyhítő és súlyosító körülmények értékelésével eltúlzottnak nem tekinthető fő- és mellékbüntetést alkalmazott a vádlottal szemben. Megfelelően figyelemmel volt a nagy számú, nyomatékos enyhítő körülményre, köztük azokra is, amelyek ugyan nem voltak elégségesek a jogos védelmi helyzet, illetve az emberölés privilegizált esetének megállapításához, azonban értékelhetők voltak a büntetés kiszabása körében.

A vádlottal szemben az ún. enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumot el nem érő büntetés további enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget; arra is figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság alkalmazta a büntetés fele részben történő letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét biztosító rendelkezést is. A kettő évet meghaladó szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése pedig a Btk.89.§ (2) bekezdésére figyelemmel kizárt.

Az enyhítést célzó jogorvoslati kérelmek a kifejtettek miatt nem voltak megalapozottak.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2010. június 2.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.531/2009/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.80/2010/5. számú határozata folytán a 2010. évi június hó 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke